

[Lilli Gyldenkilde]

der, at der er plads til en forbedring ud over de 5 pct. Jeg bemærkede, hvad hr. Svend Auken fra socialdemokratiet sagde, nemlig at der faktisk ved denne ordning set i sammenhæng med den anden vil være et overskud på 1-1½ mia kr., og jeg mener, de mest forsvarligt kan bruges til at rette op på dette. Så det er altså en forholdsvis positiv tilkendegivelse fra SF. Vi vil være med til at rette op så meget, som vi overhovedet kan.

Må jeg så sige, at arbejdsløse, syge, efterlønnede og folk på barselorlov, som vil komme til at høre, hvad denne debat har handlet om i dag, kan sidde hjemme og være meget, meget glade, for det er rent faktisk, både efter det, arbejdsministeren siger, og efter det, vi har hørt den ene ordfører for de borgerlige partier, der indtil nu har været på talerstolen, hr. Houe, sige, de arbejdsløses skyld, at det går så godt i lille Danmark. Jeg tror ikke, der er ret mange, der tror på, at det er rigtigt.

Jeg tror, der er rigtig mange af de arbejdsløse, der er klar over, at dette er et ideologisk korstog, og at det, statsministeren i sin tid sagde efter åbningsdebatten i TV om aftenen, handlede om at få skabt en større forskel mellem den løn, man kan have, når man arbejder, og det, man kan få i indtægt, når man ikke arbejder. Det er simpelt hen det, der har været tale om. Nu har man fået det presset så langt ned, at det er blevet uanstændigt, og vi vil gøre, hvad vi kan, både herinde og udenfor, for, at vi ikke kommer til at vente til 1986 med at få dette ændret, så der kommer de forbedringer igennem, der skal til.

Inger Marie Bruun-Vierø (RV):

Det er gratis at fremsætte et beslutningsforslag som dette om regulering af efterløns- og dagpengesatserne, da det formentlig heller ikke fra forslagsstillernes side forventes gennemført.

Det er efter det radikale venstres opfattelse et rigtigt hokuspokusforslag. Man fremsætter et lovforslag, der koster 1,3 mia kr. at gennemføre. Udgiften foreslås finansieret gennem inddragelse af tilskuddet til arbejdsgivernes betaling af arbejdsmarkedsbidrag. Dette tilskud er bl.a. gennemført for at lette den konkrete udgift pr. antal beskæftigede med det formål at få flere i beskæftigelse. Til gengæld er selskabsskatten forhøjet, for at

staten skulle få en større andel af virksomhedernes profit. Det hele er forbundne kar, og man kan ikke uden videre finansiere en udgift, uden at det kan mærkes et andet sted.

For mig at se er den største opgave stadig at få flest muligt i beskæftigelse. Siden 1982 er der kommet 100.000 flere i beskæftigelse. Det vil sige, at der er 100.000 flere, der har fået deres sociale forhold forbedret og opnået en indtægtsfremgang. Hertil kommer, at der er blevet 40.000 færre arbejdsløse.

Ethvert fald i de offentlige udgifter til arbejdsløshedsunderstøttelse og bistandshjælp betyder, at der bliver flere penge at dele ud af til de mennesker, der stadig er arbejdsløse og på bistandshjælp, ligesom det i det hele taget vil blive til gavn for mennesker, der er afhængige af overførselsindkomster, såsom pensionisterne. Det må være klart, at hvis der er mange om en kage, bliver stykkerne mindre, medmindre kagen vokser, og da Danmark desværre endnu ikke har overvundet sine basale økonomiske problemer, er kagen ikke vokset.

Ingen ønsker mere end det radikale venstre, at der bliver mere at dele ud af, eller at færre får behov for offentlige ydelser. Tiden er bare ikke inde endnu, desværre. Ethvert optimistisk forsøg på lige nu at regulere efterløns- og dagpengesatserne, som det her foreslås, vil om kort tid kunne registreres gennem forhøjelse af antallet af arbejdsløse og via et større træk på offentlige kasser, hvilket igen vil kræve nye indgreb.

Vi må ikke falde for fristelsen til en meget kortvarig succes. Derfor kan det radikale venstre ikke støtte forslaget. Til gengæld har det radikale venstre besluttet, at forhøjelsen af efterløns- og dagpengesatserne skal ske med virkning fra 1. oktober 1986, og jeg kan konstatere, at regeringen er enig heri.

(Kort bemærkning).

Kaj Poulsen (S):

Det er den mest besynderlige radikale tale om A-kasselovgivningen, jeg har hørt i 10 år her i huset: hvis vi forhøjer udbetalingerne fra A-kasserne, vil det resultere i, at vi får flere arbejdsløse, og modsat har denne strålende politik resulteret i, at der er kommet flere i arbejde ved, at man har skåret ned. Det synes jeg var klar tale.